

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК VII. Ч. 1. ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., СІЧЕНЬ, 1950

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, JANUARY, 1950 VOL. VII. No. 1

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Українська хроніка

З 12 грудня, 1949, **Голос Злучених Держав Америки** зачав передачі в радіо **українською мовою**. Висильна є в Нью Йорку, яка передає уже приблизно два роки свої програми різними мовами на коротких хвилях. Програма українською мовою є припізненим додатком до програми в російській мові. Ця програма українською мовою тепер є щодня від години 1.30 до 2 сполудня. Складається вона з новинок, хроніки міжнародних подій, огляду американської преси, завваг та останніх вістей. Програма спрямована на Україну. Як повідомляють із Стокгольму, столиці Швеції, Москва старається її заглушити.

В Нью Йорку відбулась перша нарада ініціативної групи що плянує **організацію українських письменників** Нью Йорку й околиці. В нараді взяли участь: Федір Дутко, Юрій Косач, Іван Керницький, Василь Лесич, Олександра Чернова та Микола Понеділок. На нараді вирішено дати почин до заснування організації українських письменників.

Недавно прибув до Нью Йорку з Європи проф. Северин Левицький. Він є довголітнім провідником українського пластового руху. У Пласті відомий під назвою „Сірий Лев”. На третьому зїзді цієї організації він іменованний верховним пластуном. В ньюйорській пристані привітала його делегація місцевої пластової станиці. Проф. Левицький живе в Лаванна, Н. Й.

“Тим що йдуть в негоду сміло
Що народне роблять діло,
На майбутній час готувлять
Всім на щастя на здоровля!”

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Членкам Союзу Українок Америки, Управі і членам Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Передплатникам “Нашого Життя і прихильникам нашої організації

бажає

Головна Управа Союзу Українок Америки
і Редакція часопису Наше Життя

В Буенос Айрес, столиці Аргентини, відкрито виставку графічних праць **українського артиста маляря Віктора Цимбала**. Латинська Америка, така скупа на похвали для чужинців, зуміла оцінити як слід мистецькі твори нашого земляка й уже вдруге признала йому першу нагороду. Віктор Цимбал, народився 1901. року на Київщині, після першої світової війни проживав у Галичині і своїми гарними малюнками збагачував українські диточі книжки й журнали. Ще довго перед другою світовою війною виїгрував до Аргентини і там далше працює для збагачення українського мистецтва.

„Ді Ноє Цайтунг”, яку видає американська окупаційна влада в Баварії (Німеччина), принесла у виданні з 28 жовтня звіт з переслухання **української партизанки, Оксани**. Вона перейшла через Польщу і Чехословаччину до Баварії, до міста Пассав. Її відставили до

Регенсбургу і там переслухали. При ній знайшли пістолі і отрую, посвідку Команди УПА і різні документи. Документи ті вона мала доручити і тому рішилася відбути цю небезпечну подорож, щоб доказати західному світові, що спротив на Україні не вгасе. Партизанка Оксана признала, що вона не одна поставила своє життя у боротьбі. При переслуханні її були дві українки, що передістались до американської зони вже давніше. Оксана одна-одинок залишилася в живих із своєї сім'ї. Більшевики повбивали всіх її рідних.

До Австралії приїхав бувший посол УНДО і теперішній член УНРади **Василь Болюх**. На ширших сходинах в домівці української громади в місті Перт, він зазнайомив австралійських українців з положенням українських імігрантів в Америці, Канаді й інших краях. Остерігав австралійських українців перед партійниц-

твом, що стільки шкоди заподіяло українській еміграції в Європі. Дня 30 жовтня відбулося в Перті Листопадове свято, на яким Василь Болюх засував значення свята та його вплив на дальший розвиток української державницької думки.

В місті Мораж, в Бельгії, відбулося 30 жовтня поминальне богослуження **за героїв Карпатської України**, пок. епископа Т. Ромжу та о. дра Волошина. На богослуженні було кілька десятків українців, що вже більше як 20 років тому мусіли покинути Карпатську Україну і проживають у Бельгії. По Службі Божій відбулася академія.

УСЮДИ ВИСТАВКИ...

Всюди куди прямувала українська родина, везла зо собою, як дорогий скарб — вишивки й килими. В чотирьох своїх стінах влаштувала жінка куток батьківщини. А час від часу обєднують ці скарби, щоб показати їх чужим. Так показують виставки народного мистецтва.

Ось відбулися знов такі покази. У Бредфорд (Англія) перевела Жін. Секція у листопаді однотижневу виставку. Закінчив її концерт української пісні й танку, де виступили також бандуристи. Відгуки у пресі дуже прихильні.

В Австралії в таборі Батгерст влаштували переселенці у жовтні виставку народного мистецтва. На ній показано коло 300 вишивок, килими, дереворізьбу, а теж гарні наш видання. Дуже доброю думкою було умістити на виставці двох жінок, що вишивали й демонстрували різні стіби.

НАШЕ ЖИТТЯ — OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Нарт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на пів року \$1.50. Поодинокі число 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.50 per year, 1/2 year \$1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Свят Вечір

Коли запалахкотять на ялинці свічки на Свят Вечір, в єдності з Вас, мами, зайдуть очі сльозами. Одна згадає тих що відійшли від неї назавжди, друга тих що їх життєві обставини забрали від неї на довший чи коротший час, третя тих що їх життя від неї відвіяло й вони десь може самітні, між чужими проводять цей найбільш у році родинний вечір.

У Свят Вечір, найбільше усвідомлює собі кожна мати родини що її обов'язком є створити такий настрій цього вечора щоб здалося і близька її родина до неї спішила, або бодай із смутком і тугою згадувала про нього, та душею до нього линула.

Тепло рідного дому й серця матері це той найкращий цемент який зміцнює родинне вогнище, це той горючий матеріал що завжди підтримує в тому вогнищі негаслий вогонь.

У Свят Вечір кожна мати, що є членкою Союзу Українок, хай згадає теж своє товариство, сімю яку вона прибрала собі, за свою з повною свідомістю, що тут вона теж має своєю любов'ю і працею держати негаслий вогонь народного вогнища.

Свят Вечір в Рідному Краю не веселий і цього року. Згадаймо, й нишком обтираючи сльозу, зробім постанову допомогти йому до кращого усім чим багате серце української матері. Любов до свого народу хай не устає, віра у світле визволення України хай буде нам стежкою до Неї.

Шість років

Із цим числом „Наше Життя” започатковує сьомий рік свого існування й досенної праці для українського жіноцтва, для народу свого.

Малими силами й засобами взяли ми за це велике діло, взяли видавати самостійну жіночу газету якої у нас так дуже бракувало.

Придержуючися принципів Союзу Українок Америки, який засновано для національного освідомлювання й культурно-освітньої праці серед українського жіноцтва в Америці, ми подавали передові статті й реферати для вжитку відділів, статті з галузі історії, літератури й мистецтва, на теми господарські й виховні, новини з Рідного Краю, Америки, світу; містили статті організаційні, звідомлення Централі й дописи з діяльності відділів США. І хоч невеликий наш часопис, ми не заповнювали його чимнебудь а подавали те що для нашого жіноцтва найцікавіше, найважливіше. Наше Життя мало співробітниць якнайкращих, мова його була літературна.

Коли після війни відкрились можливості листування із закордоном, ми поширили число співробітниць, поглибили зміст Нашого Життя та деколи побільшували його об'єм.

І пішло Наше Життя по ці-

лому світу. Жіноцтво українське розкинуте по різних краях Європи, Південної Америки й Австралії домагалось, просило щоб Наше Життя їм посилати. Коли ж заіснувала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Наше Життя пішло їм назустріч, даючи 2 сторінки для її вжитку.

Чи сповнило Наше Життя своє завдання, можуть відповісти його читачі. Редакція діставала й дістає багато листів з признанням, але бажали б ми почути теж і критику. Наше Життя бажає далі стояти на службі для українського жіноцтва, для народу, тому радо буде прислухатись до порад й конструктивної критики.

З уваги на численність членок США в Америці роджених, які не читають або дуже слабо по українськи, Наше Життя подавало й далі подаватиме статті на українські патріотичні й виховні теми в англійській мові.

Нашим співробітникам що так щиро й щедро помагали Нашому Життю стати популярною газетою і теж добрим приятелем українського жіноцтва, й усім прихильникам що трудилися для його поширення та збірок на пресовий фонд, при цій нагоді складаємо сердечну подяку.

Різдво Христове

Тисяча дев'яносто сорок дев'ять років тому, як повідає Новий Заповіт, „у Вифлеємі юдейським, за днів царя Ірода” в убогій хаті народився Ісус Христос.

Ще перед Його народженням явився янгол Господній у сні Йосипові, промовляючи:

— Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, жену твою, і вона вродить Сина, ти ж даси йому ймення Ісус, бо спасе Він людей своїх від їхніх гріхів”

Над місцем народження Спасителя яскраво світила зоря, вона вказувала дорогу східним мудрецам, що прийшли поклонитися йому. Наша старовинна колядка „Ой видить Бог” оповідає про це:

Стала слава у Вертепі:
Триє царі несуть Христу дари.
Ливан, злато і кадило
А вошедши во храмину,
Йому принесоша;
На коліна впадоша.

Цар Ірод „вельми засмутився” і вирішив знищити Ісуса, про прихід якого вже багато говорили різні щороки та книжники. Щоб упевнитися в успіху задуманого злочину, Ірод з своїми слугами повбивав усіх малих дітей у Вифлеємі.

„Тоді справдилось те, що сказав Єремія пророк, промовляючи: — Чути гомос у Рамі, плач та ридання велике: Рахіль плаче за дітьми своїми, й не дається розважить себе, бо нема їх”.

Та згуба немовлят не торкнулась Ісуса. Йосип і Марія за порадою янгола Господнього уночі втекли до Єгипту і там перебули лиху годину. Коли Ірод помер, вони повернулись до Назарету. Звідсі й почалися проповіді Ісуса Христа, спершу в пустині юдейській, а пізніше по всьому світі — через Його апостолів, учнів та прихильників.

В Україну прийшов Андрій — один з апостолів Ісуса Христа, — поблагословив гори над Дніпром, де заснувалось місто Київ, — „і засіяла благодать Божа” Україна стала християнською.

Так через апостолів і визнаючих учення Ісуса Христа християнство поширилось по всьому світі. Найвідсталіші племена спішать до світла та пристають до християнства.

Вчення Ісуса Христа виросло на ґрунті Старого Заповіту: „Не подумайте ви, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, — Я не руйнувати прийшов, а доповнити”

У своїй основі вчення Ісуса Христа це — збір мудрих — осяяних доброю волею — навчання, час-від-часу підкріплених притчами.

Майже дві тисячі років існує християнство. Ісус Христос, що прийняв за всіх нас найбільші муки, несучи хрест на гору Голготу, осяє своїм промінням наше буття. Він є Тим, до кого у своїх найсрокровніших думках і помислах, несуться мільони вірних Його славу. Без Його слова люди були б відсталими. Це слово окрилює

людину. Змореним додає воно сили, слабим — наливає здоров'я, хворим — скріплення духа й усунення болів.

Найкращі здобутки літератури та мистецтва виросли на ґрунті християнства. Великі пишні храми, прегарні картини Мадон і Його самого, захоплюючи твори літератури, — всьому Він дав заохоту до досконалого існування.

Український поет Богдан Антонович так прегарно висловився про Його присутність у кожній істоті і речі:

Його чути в шумі вітру
та морських бурхливих пін,
Всюди, всюди є — Великий і Єдиний,
Та найбільше серед вбогих стін

І в молитві дитини.
Коли кличеш поночі — Він є,
Коли шукаєш — Він є.
Його все маєш, бо в тобі — є.

Він кожній речі гармонію дає,
Він гармонія, Він акорд музичний,
Він камертон, що строїть серце твоє,
Він звук досконалий, величний.

Тож сповнімося у час святкування Різдва Христового твоєю пошаною до Того, хто дав нам духове існування! У своїх молитвах благаймо Його заступництва і помочі у кожному ділі. Хай кожна наша справа, кожен вчинок буде благословений Його волею.

Оксана Яра

ЛИСТ п. ПАВЛИКОВСЬКОЇ

Обіднання Українських Жінок на еміграції (в Німеччині)
Мінхен, Дахаверштрассе 9/II.

Мінхен, 15 грудня 1949.

До Головної Управи
Союзу Українок Америки
Філадельфія

Високоповажана Пані

При моєму виїзді з Америки Ви дали мені певну квоту на покриття дороги і дрібні видатки в дорозі від корабля до місця призначення. Я взяла ті гроші з умовою, що я за них поїду до Англії та Бельгії, щоб перевірити, як живе і працює наше жіноцтво, та допомогти їм своїми інформаціями й порадою.

Після повороту з Англії і Бельгії я почувалась до обов'язку подякувати Вам, що дали мені змогу перевести цю поїздку. Рівночасно я старалась познайомити українців в Англії і Бельгії із життям українців в Америці й Канаді й розповіла їм про Вашу працю. Цей спільний зв'язок не тільки спричиниться до загального пізнання й розуміння, але й наблизить українців цілого світу.

З щирим привітом
Ірена Павликовська

СЕРДЕЧНІ БАЖАННЯ

з нагоди

ХРИСТОВОГО РІЗДВА І НОВОГО РОКУ

пересилаю

усім приятелям і знайомим

ОЛЕНА Ф. Д. ЛОТОЦЬКА

Вітаємо й найкращого успіху бажаємо новому відділові в Амстердам, Н. Й., який дістав число 19, і став до праці під стягом Союзу Українок Америки. В іншому місці цього числа подано звіт з організаційних зборів цього нового відділу. Щастя Боже! Ініціаторкам й організаторкам 19 відділу С.У.А. складаємо найсердечнішу подяку за труд і віримо що співпраця наша буде успішна.

З уваги що відділи С.У.А. дістануть спеціальний обіжник—звіт з Річних Зборів Головної Управи С.У.А. з 12 грудня, 1949, подамо тільки важніші постанови. А саме:

Конвенція С.У.А. відбудеться 11 і 12 листопада, 1950 р., в Філадельфії, Па. Буде це саме у 25-ту річницю існування нашої організації, тому ця ювілейна конвенція повинна бути як найбільш чисельно заступлена. Вже тепер, в зимових місяцях починайте робити приготування улаштуванням імпрез щоб було за що вислати делегаток в такому числі як прислужує відділам відповідно до їх членства. Статут подає для того потрібні інформації. В цьому році треба також дорахувати 10 дол. конвенційного фонду коли будете вислати свої фінансові зобов'язання до Централі.

Твори Лесі Українки в англійському перекладі вже друкуються. Для видання треба буде 4,000 дол., які відділи мають зложити до серпня, 1950 року. Особливі кампанії для цього не буде, але Головна Управа звертається до відділів з гарячим проханням післати на ці видання якнайбільшу суму, а коли вже й дали, то просимо ще доложити. Речі на вигравку є на те в Централі, треба по них написати, вигравку зробити й усі зібрані тією дорогою гроші прислати до Централі. Коли у відділі є покладні гроші, то не ждати, а вислати поважний дар зараз.

Створено Центральний Відділ Союзу Українок Америки, до якого можуть належати жінки з таких місць, де нема ще відділу С.У.А. Права членки Центрального Відділу такі: Вкладка річна, плачена одноразово, є три (3) долари. Членка така є так звана членка спомогаюча, отже не має права голосування на конвенції, але може, як гість, забирати голос в дискусії. Зголошення посилати до Централі С.У.А., 866 Норт 7-ма вул. у Філадельфії, Па. Кожна спомогаюча членка центрального відділу дістане членську карту коли пришле вкладку 3 дол.

Уряднички відділів С.У.А. мусять вислати негайно до Централі Квестіонар на 1950 рік що був поданий в Нашім Житті у грудневому числі. Просимо дуже поспішити, і наперед дякуємо за кооперацію.

Бкзекутива С.У.А.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА в грудні 1949

Чартер С.У.А.:	
Відділ:	
19 Амстердам, Н. Й.	\$5.00
39 Миллвилл, Н. Дж.	5.00
Пресовий Фонд Н. Ж.:	
Відд. 42, Филад. Па.	\$10.00
Марія Гарасимчук, Нью Йорк, Н. Й.	2.00
Марія Сидорко, Бруклін, Н. Й.	1.00
Анна Патра Гемтремк, Миш.	1.00
Філіпа Бородієвич, Гадсон, Н. Й.	1.00
Марія Телятник, Філадельфія, Па.	1.00
Фонд „Матері й Дитини“:	
М. Мельник, Сан Франсиско, Кал.	5.00
Текля Денис, Сан Франсиско, Кал.	5.00
П. Васильків, Лос Анджелес, Кал. з приводу благословення дому, збірка	21.65
Видання творів Лесі Українки:	
Відд.37, Детройт, Миш.	\$90.00
Анна Бафф, Филад.	5.00
Кароліна Микитин, Патакет, Р. Айл.	2.00
Передплати прислали:	
Павлина Панамаренко, Филад. Па.	9
Іванна Бенцаль, Бронкс, Н. Й.	7
Пелагія Гришко, Аллен-таун, Па.	4

Павлина Будзол, Детройт, Миш. 2

По одній передплаті: Марія Сидорко (за 2 роки), Др М. Кулик, Анна Патра (за 2 роки), Марія Клепацівська, Марія Семеніна, Анна Тарновська, Філіпа Бородієвич, Марія Боднар, Кароліна Микитин, Юстина Мліновська, Геня Шевчук, Мих. Паранич, Марія Телятник, Стефанія Гришишин. Зо щирою подякою, **Анна Сивуляк**, фін. секр., **Марія Бабяк**, касієрка.

ВАЖЛИВІСТЬ СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ

Союз Українок Америки розуміючи вагу освіти й виховання робітників культури і мистецтва, вирішив створити стипендійний фонд, з якого можна було б давати допомогу тим талановитим дівчатам, які присвятили себе до вивчення музики, медицини або української історії і культури. Нема потреби говорити про важливість такого стипендійного фонду. Особливо тепер, наша українська громада, хоч одна з наймолодших серед іміграції в Америці, уже внесла свій чималий вклад до загального скарбу америк. культури. Є нашим обов'язком і перед прибраною батьківщиною і перед Старим Краєм допомо-

гти вибратись на поверхню життя і розгорнути свій талант, тим хто може спричинитись до слави українського імені в Америці.

Тому цим закликаю всіх членок Союзу Українок і Відділи його — допомогти Централі у створенні більшого стипендійного фонду, а також надсилати відомості про своїх кандидаток для контесту, кому слід видати допомогу з цього фонду.

Але треба пам'ятати, що кандидаткою на стипендію може бути тільки союзнянка. Це може бути засобом показати, що ми справді дбаємо про молодшу генерацію, і про те, щоб, розбудивши в їхніх душах любов до свого і до знання своєї культури, збільшити ряди тих, які мають стати на наше місце в українській жіночій організації в Америці.

Марія Головата
голова Стип. Фонду С.У.А.

ВЕЧОРІ ВИШИВАННЯ

Нещодавно принесли ми вістку про змагання в вишиванні, що їх переводять відділи Союзу Українок Канади. У висліді появляються на жіночій сторінці „Українського Голосу” світлини виконаних праць.

Жіноцтво товариства ім. Ольги Кобилянської вже впровадило у себе від ряду літ звичай, що його членки підготовляють вишивки. Восени влаштує товариство базар. Цей базар уже відомий в Саскатуні і канадійки з нетерпелістю очікують його. Окрім вишивок там також виложене печиво, що його членки приготували. Під час вистави відбувається пополудневий чай для членок і гостей.

Також інші організації впроваджують своїх членок у вишивкове вміння. Організація Українок ім. О. Басараб в Канаді влаштує вишивкові вечори, де членки вчать стібів та обмінюються взорами.

ПРИХАЛИ ВИЗНАЧНІ ЖІНКИ

Із хвилею переселенців прибули до Америки також визначні наші жінки. І так вітаємо на новій землі рідну сестру Лесі Українки — Ізидору Косач-Борисову. Завдяки С.У.А. дістала вона папері на виїзд і прибула щасливо до Америки. Опинилася в Нью Маркет, Н. Дж., де живе її заміжня дочка. На днях наспів від неї до Централі С.У.А. сердечний лист подяки за виконану їй прислугу.

Прибули також письменниці, що мають уже імя в літературі. Галина Лашенко, авторка оповідань про дітей замешкала в Нью Йорку, а Марія Струтинська, майстер талановитого репортажу, спинилась у Філадельфії.

На днях прибула до Нью Йорку українська учена д-р Ганна Закревська, що має кілька праць із геології України.

В Нью Йорку замешкала також громадська діячка й найкраща у нас спеціалістка готельярського промислу, Олена Шепарович.

Вітаємо всіх цих новоприбулих жінок на новій землі.

БРУКЛІН, Н. Й.

До тижня 21 відділ С.У.А. стратив дві членки. Дня 22 листопада після короткої недуги померла Татяна Пановик, проживши 57 років.

Покійна походила зі села Сновиц, повіт Золочів. Зоставила у смутку чоловіка Семена і двох синів, Гринька і Стефана та одну невістку.

Членки взяли участь в похороні, віддали їй останню прислугу і відпровали на вічний спочинок.

Хай американська земля буде для неї легкою!

Дня 28 листопада після довгої недуги померла Марія Сукмановська, проживши 54 роки. Покійна походила з села Руданці, повіт Львів, Західна Україна.

Зоставила у смутку 2 дочки Софію і Анну, 2 синів Володимира і Стефана, 2 зятів Михайла і Петра і невістку Марію та 5 внуків, брата Володимира і сестру Параньку.

Вона була доброю членкою С.У.А., передплатницею Нашого Життя та 4 роки секретаркою у нашій відділі. Була пильною робітницею, виконувала точно обов'язки які коли були надані їй і членки зрозуміли заслуги втраченої членки та в більшому числі були присутні при покійній майже цілий час в погребовім заведенні.

В день похорону членки взяли численно участь з відзнаками і лентами. Стояли при домовині, а потім відпровали на цвинтар. Віддали останню прислугу і попросили на вічний спочинок.

Хай земля Вашингтона буде їй легкою!

Анна Бодак

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ

Іван Холмський: Історія України. Нью Йорк, Мінхен, 1949. Накладом Наукового Товариства ім. Шевченка, Мінхен, 1949. Бібліотека Українознавства ч. 2. Ст. 360 і 4 мапи.

Сьогочасне й минуле. Вісник українознавства. Видає Наукове Товариство ім. Шевченка, рік третій. Нова серія 1948, I. Мюнхен, Нью Йорк. Ст. 130.

Сьогочасне й минуле. Вісник українознавства. Видає Наукове Товариство ім. Шевченка. Рік третій, 1949 I II Ст. 150.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛИФ.

На фонд „Матері й Дитини”

З нагоди благословення дому у п. Василіва в Лос Анджелес зложили жертви на Фонд Матері й Дитини:

По \$ 2: Василів, Кіт і Березанська. По \$ 1: Мордус, Костів, Лаврус, Фасер, Воробець, Вибираний, Вацик, Василів А., Смирч, Дундас, Корчинська, дрібними 4.65. Разом \$ 21.65.

Гроші вислано до Союзу Українок у Філадельфії.

Чому Ксантіппа?

У нашій літературі досить часто появляються античні мотиви. Особливо любила звертатись до них Леся Українка (напр. „Касандра“, „Оргія“). Головною причиною появи цих мотивів є велика подібність самої духової структури і долі двох народів: Греції, що осінила промінням свого духа зарево європейського культурного світанку, і України, яка вже в початках своєї державності спромоглася стати твердинею культури, що плекала й випромінювала свої культурні здобутки щедро на користь молодих народів Європейського Сходу між X-XIV ст. Політична доля цих країн також має подібні моменти. В ранніх віках нашої ери Греція, що вже пережила свій найвищий розквіт на полі філософії, мистецтва, літератури, дістається в неволю виськово лотунової але вбогої духової римської імперії.

Коло десяти століть після тих подій переживає Україна свій золотий вік в усіх ділянках культурного життя та державної розбудови, після чого згодом крихдять віки постійного загарбування України її величезним мілітарно зростаючим сусідом — Московією.

Протягом довгих віків часо доходило до того, що частина духових сил України мусла мандрувати на вигнань, щоб уникнути насильства вазника, тоді коли другу частину запрягала до своєї праці Москва для творення основ і скріплення власної культури, так як це оудо колись у давні віки в Римі після завоювання в м Греції, коли то грецькі філософи, поети і педагоги в стані невільників мусили нести світло науки в духову темряву ворожого Риму. Можливо, що ця подібність, а також близькі культурні й господарські взаємини цих двох країн — України і Греції — в давні віки і є тією основною причиною того, що наших вибранців — поетів, письменників і драматургів тягне до того античного джерела, щоб з нього зачерпнути доброго старого вина. Свідомством цього є і в новіших часах наша школа неокласиків.

Але чому наша авторка Людмила Коваленко взяла собі цю тему, чому Ксантіппа? Ця нелюблена ніким Сократева дружина, на якій уже довжелезні століття тяжить тавро нестерпної сварливої жінки, якої імя появляється на наших устах лише тоді, коли хочемо очорнити якусь людину жіночої статі з нашого оточення. Незбагнена Мойра неначе підтвердила химерність своїх дій. Вона снувала нитку долі античної Ксантіппи майже 25 століть, на те щоб вона знайшла свою розв'язку аж у 20-ім столітті нової ери, і то виявивши цілком інше її обличчя, уже не тієї сварливої докучливої жінки, а тружениці, вірної дружини, дбайливої матері. Цю постать почали освітлювати ще раніше європейські автори 20-го ст.

Тепер же рішуче здерла те

тавро з гарного обличчя зажуреної Ксантіппи наша сучасна письменниця Людмила Коваленко, і то не історичними розвідками, не через джерельні цитати у примітках, а в формі найбільш переконливої для нашої душі і серця — мистецьким твором, песною, яку вона назвала комедією із заголовком „Ксантіппа“ Само собою, немало довелось самій авторці попрацювати над історичними джерелами, щоб встановити цю істину. Легкий стиль авторки, а також вміло побудовані сцени, що дають тло головній акції, роблять віддалені віки близькими, ми починаємо вдумуватись і вслухатись у психіку тодішніх греків, і вчитавшись у глибину твору, уже живемо і діємо в уяві разом з персонажами.

Головні діючі особи: Ксантіппа, Сократ, Тідей — немов у творі пластичного мистецтва, виразно зарисовуються своїми закінченими характеристиками на тлі проминальної пересічності. Якою ж ми бачимо тут Ксантіппу? Це жінка, яка зуміла бути дружиною наскрізь оригінальною у своїм побуті славетного філософа Сократа та матір'ю його сина. Ми бачимо, як вона змагається з недостатками матеріальними, коли йде на базар продавати за драхму витканий нею плащ — на те щоб купити харчів для своєї сім'ї, як змагається зо своїм низьким духово оточенням, для якого цирюльник стоїть куди вище за філософа, тоді коли вона гостро припиняє їдкі завваги щодо свого чоловіка і приймає гідну постабу жінки, яка має за чоловіка наймудрішого мужа в Атенах; бачимо, як вона змагається із своїм чоловіком, якого глибоко шанує і для якого діи має велике зрозуміння внутрі своєї істоти, тоді коли примушена йому ж пригадувати про його обовязки перед нею і сном, виборюючи собі в цей спосіб ту частинку самотності, щоб могли піти у храм, і ставши на колінах, прочитати гіркі слюзи перед обличчям великої Паллади над своєю тернистою молодістю. Врешті, бачимо як Ксантіппа змагається, і то може найюльше, із самою собою, зо своєю молодістю і з тими паростками кохання, що підсвідомо почали пробиватись в її стуженім за щастям серці до молодого красеня Тідея, що дарував їй свою палку любов та кидав до її ніг свої матеріальні блага.

Важко було нести тягар життя молодій, гарній Ксантіппі, однак вона пронесла його переможно, і не подолали її ні власні внутрішні стимули молодості, ані наруга багатой пишної гетери Ласки, коли вона примушена браком того нужденного гроша, для утримання власної родини, мусила піти служити на гетеринім бенкеті-оргії, де в почестях, як філософ, гостював і її муж Сократ, не відаючи про переживання Ксантіппи, що ради нього ж сина його приймала цю чашу. Тиха прислужниця під серпанком нали-

Капеля Бандуристів у Філадельфії

Капеля Українських Бандуристів під проводом Григора Китастого, яка вже вславилася своїми концертами в Україні, Західній Європі і в кількох містах Америки і Канади, завітала і до міста братньої любови.

Дня 29. грудня був перший концерт капелі у Філадельфії. Усе громадянство дожидало цього вечора з великим заінтересуванням. Не один гадав, чи справдяться слова високих призначень і похвал для капелі бандуристів? Чи й тут пройде так славно її виступ у великій салі Тавн Гол? Та сподівання сповнилися, численна публіка, яка виповнила велику салу, була захоплена й зачарована співом і грою на бандурах капелі Китастого, і була б слухала, як говорили між собою приявні, до самого ранку. Китастий і його капеля здобули тутешню українську громаду яка від часу виступів капелі Кошиця, не мала змоги по-

ває вино лянним гетериним гостям. Але цього не досить завидній гетері, що стратила через Ксантіппу ласки молодого Тідея. Вона хоче дорешти зламати її і зриває з її обличчя серпанок. Але і цим не досягає цілі. Ксантіппа різко відповідає їй в очі всі кривди заподіяні їй тодішнім ладом і самими людьми, які стоять перед нею. Сократ здивований її появою. Тідей стає в її обороні, але Ксантіппа не приймає його як оборонця; вона гнівно шпурляє на землю дорогий посуд гетери і проголошує гіркі слова, що звучать як судовий присуд на довгі віки про себе як про найсварливішу з атеянок...

Цей твір як саме життя — з його хвилинами спалаху, з довгими турботливими днями, з його апогеєм і з його кінцевим завершенням. Тільки подумаймо, прочитавши цю пєсу, чи не назвали б ми її трагікомедією, чи не доглянемо ми у ній того вічно комічного і вічно трагічного, що переплітається в нашій житті і творить одну тканину людських переживань.

Можливо, ми зможемо тепер відповісти на питання: Чому Ксантіппа? А тому що таку Ксантіппу — тиху труженицю, подвижницю життя бачила нераз, мабуть, авторка саме в українській жінці, у вірній дружині і в матері з-над Дніпра і схотіла стати в її обороні.

Н-Іта

чути української пісні у дійсно мистецькому виконанні. Саля грємила від оплесків захоплено артистичними продукціями капелі.

Вона проспівала при бандурах ряд пісень українських композиторів. Найкраще й найдовше вийшла довша драматична пісня „Байда“, композиції Гната Хоткевича, також дуже вдатно пройшли жартівливі пісні. Виконання стрілецьких пісень не дорівнювало іншим, через те, що ці пісні не підходять до гри на бандурі.

На кінець коли оплески не втихали, бандуристи закінчили свій концерт сильним боевим маршем „Вставай, народе“, слова Багряного, музика Китастого.

Після концерту Український Американський клуб на Френклин стріт приймав бандуристів у своїй салі на товариських сходинах з перекускою, підчас якої було кілька привітних промов.

Сподіваємось що капеля українських бандуристів у майбутньому ще поверне до Філадельфії і ще раз дасть змогу тутешнім українцям пережити гарні хвилини чарівної української пісні та перенестись думками на рідну Україну.

Яр Славутич

СИЛА МОЛИТВИ

Молився цілу ніч у Божім храмі,
На крем'янисту припадав плиту:

„Не дай загинути в тяжкій нестямі;
О Боже, Україну порятуй!“

Благав устами праведного Бога:

„Укороти чужинної плавби,
Непогасимим духом перемоги
Надхни серця несмілих і слабих!..“

На ранок радісно і легко стало.

Рипів по-юному дорожній сніг.
Немов на сході, на душі світало.

Вертався додому — як хлогина біг.

Різдвяну пісню долина сріблиста

Співала дзвінко, плив сніжинок рій.

І калатало серце урочисто,
По вінця повне щастя і надій.

Усім добром і гараздом вінуємо
Вас, Членки Головної Управи й усі
теперішні і майбутні члєнки Союзу
Українок Америки!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Ой, дай Боже!

ОКРУЖНА РАДА ВІДДІЛІВ СУА
у Філадельфії, Па.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

З Різдвяним Дзвоном!

Розсіяні по цілій земній кулі, відірвані від рідного пня — гоуємось зустріти Різдво Христове.

Усюди йдуть приготування. Тисячі українських жінок думає тепер про хатні прикраси, ялинку, святочно накритий стіл. Це наш святий обов'язок — прибрати домашнє вогнище на цей день. Але важніше від того — оте духове свято що завітає в нашу родину й нашу громаду.

Рік у рік лунали дзвони по українській землі. Несли радісну вістку про те, "що с нами Бог"! Отрясали людські душі з буденщини. Підносили їх понад щоденні хиби й ворожнечі.

Різдвяний дзвін луає тепер для нас ще голосніше. А ми чуйніше сприймаємо його, глибше вслухуємось у його мову. Він скрипить нас у вірі в перемогу, навіє нам силу витривати, увіллє надію на майбутнє. А над усе — навчить нас любити брата свого і процвати.

Бо ми єдині українські жінки, що можемо його тепер почувти. Тисячі, мільони наших сестер не знають від літ його звуку, не засідають до Святої вечері. До них линуць у цей день наші думки і привітання!

Доложім усіх сил!

Ударним кличем для жіночих організацій на 1950 рік — кладе СФУЖО справу береження українських дітей від винародовлення, й у злучі з цим оснóвування дитячих садків.

Може дехто здивується. Не вже ж нема важніших, пильніших справ як дитячі садки? Невже ж це належить до жіночих організацій? Починається тепер поширювати акція оснóвування Рідних Шкіл — хай вона й це бере на себе.

Та дивним дивом громадянство, а зокрема педагогічні кола недоцінюють цієї справи. Всю увагу звернено на шкільництво, в Америці створено сітку парохіяльних шкіл, у Канаді недільних. Для них видають підручники і співанки. Тепер іде у пресі дискусія про поглиблення українського навчання у тих школах. А про передшкілля, що криється під скромним найменням дитячого садку, неначе всі забули.

Найкращі дослідники душі дитини стверджують однозгідно, що те, чого дитина навчиться в перших, ще передшкільних роках, стає підставою її характеру і світогляду на все дальше життя. Душа дитини, як стверджує наука, не тільки сприймає все найлегше в найраньших дитячих роках, але теж затримує це на все життя.

Першою природною вчителькою дитини є мати. Від неї переймає дитина перший великий дар — рідну мову. На рідних землях ми не вмiли цінити цього дару як слід. Аж серед чужого оточення бачимо всю його вагу, коли перед нами стає небезпека винародовлення. Дехто з давньої іміграції думає, що нам того не уникнути. Що дитина, коли виростає в чужому оточенні, не може засвоїти собі рідної мови. Є такі батьки, що потішають себе, що мова це менше важна прикмета. Головнє, щоб людина не вирікалася свого походження, щоб при знавалася, що вона українець чи українка. Безперечно, це

теж треба цінити. Але це не може вистачати на довшу мету. Рідна мова є якраз тим могутнім джерелом життя, що не дає змарніти, загинути навіть тим, що від рідного пня відлучилися. Мова лучить людей в одно, хочби вони розбіглися світами, як це з нами тепер сталося. Знаючи нашу мову, читаємо наші часописи, книжки, мистецькі й наукові речі, маємо образ того, що творить, чим живе наш цілий народ. Що більше, знаючи мову, людина набірає охоти й сама докинути своє слово, дати щось із своєї душі, поділитися з іншими своїм знанням, досвідом, талантом. Цим способом збагачує рідну культуру і з байдужого глядача, стає творчою, рушійною одиницею.

Отже від матері залежить, чи дитина піде в дальшу дорогу, обдарована скарбом чи ні. На матерях лежить цей обов'язок плекати рідну мову в хаті. Від перших слів дитини й опісля говорити з нею тільки рідною мовою. Мати повинна впливати й на всіх домашніх, щоб не вживали чужої мови, а рідної не засмічували чужиною. Не даремнє ж називаємо рідну мову „матірною". Мати повинна знати й те, що її слова мають найбільше значення у дитини й до смерті не забуваються.

Але що старша дитина то більше відчуває потребу товариства ровесників. І тут постає перша небезпека: воно втікає до других дітей на вулицю. А від них не тільки нічого доброго не навчиться, але втратить той великий скарб, що його дістала вдома: рідну мову.

Ця небезпека виринає також перед новоприбулими. Батьки звичайно йдуть до праці і мусять лишати дитину на цілий день. Який вихід? Треба дати дитину до чужого садку або лишити під опікою добрих сусідів. Цілий день сприймає дитина звуки чужої мови. І ці слова встискаються вже й у розмову з батьками.

І так наші виховники й педагоги дістають у школах ди-

Влаштуємо захист

При 1631 Н. Френклин стріт стоїть малий двоповерховий будинок. Він ще покищо тихий. Та вже метушаться там люди звозячи ліжка й інші речі. Влаштується захист для вдів із скитальщини.

Наспіло вже багато речей. Ліжка й кухонна посуда, що їх пожертвували членки СУА. Та всього ще замало, щоб уладити всі кімати. Найпотрібніше треба буде доповнити.

Прийшла вістка зо скитальщини, що 26 вдів перейшли вже усі формальності і мають пуститися в дорогу. До того часу, цебто до половини січня, 1950, перехідний захист повинен бути готовий.

Двадцять шість жінок — матерей із дітьми — починає нову мандрівку. Привітаймо їх тепло і щиро на новому місці. І тут чекає їх нелегке життя, повне праці й турбот. Та допоможим їм поставити перші кроки.

Л. Б.

тячу масу, що дуже слабо володіє мовою або говорить якоюсь мішаниною. Значно трудніше починати з ними праця і значно менше можна осягнути в таких обставинах.

Її може розвинути дитячий садок. Це поміч матері не тільки в тому, що вона може спокійно йти на працю. Виховниця в садку навчить дитину завбавкою, того чого не раз важко досягнути матері. Із рідної молитви, патріотичних пісень, віршиків дитина довідується про далекий рідний край. Кожен образочок у книжці, кожна картинка на стіні розказує їй щось нового. Цілоденне вживання мови легко прив-

чить та призвичаїть дитину до неї.

Оттому й повинні жіночі організації узятись за це діл. Заки наші шкільні комітети виховники зрозуміють вагу цієї справи, повинні ініціювати до того, найбільший вклад праці, припилювання цілої акції дати жіночій організації. Кому ж вона має бути ближча, як не нам, жінкам, що з нас не одна є матірню?

І так всю нашу увагу спрямуємо тепер на справу дитячих садків. У всіх краях, де поселились наші люди, де живе й росте ціла наша надія — українська дитина.

Олена Кисілевська

Савеля Стечишин Саскатун, Саскачеван.

Жінка як геній

Ніхто сьогодні не сумнівається, що жінка наділена таким самим розумом, як і чоловік. Стара приказка: „В жінки довгий волос, а короткий розум", вже давно пішла в забуття. Рік-річно студентки по університетах здобувають відзначення у студіях і часто перевищають студентів мужчин в науці. В різних галузях науки жінки займають визначені становища і виконують свої відповідальності досконало. Жінки письменниці здобувають собі славу. Так само є знатні жінки мистці. В кожній ділянці творчої праці знаходяться жінки. Та проте у світі майже нема замінних жінок геніїв якоїсь важливої творчості. Нема світової невиміручої слави жінок філософів, музиків, мистців, письменниць і винахідниць. Не було їх давніше, нема їх тепер.

Чому нема жінок геніїв? Над цим вже неодні вчені пригадувались поважно. Одні висловлюють погляд, що довгі століття поневолення жінок не дали нагоди жінкам свобідно розвиватися. Репресії суспільних законів придавлювали жінок духово й розумово. Аж двадцяте століття стало першою епохою розвою жіночих здібностей. Від тепер можна сподіватись геніяльних проблисків у творчих працях жінок. Це один погляд на справу, в яким безперечно є слух-

ність. Знову другий погляд оснóвується на тим, що всяка визначна геніяльність це роздвоєння душі і збочення в одну ділянку, що є цілком неприродним для жінки. Духовий устрій жінки не може підпорядкуватися до такого роздвою і дозволити на збоченні виключно в одну сферу кошт інших життєвих ділянок. У тим якраз жінка стоїть вище від чоловіка і у своїм духовім розположенні є генієм над геніями. Цей погляд учених дійсно кидає цікаве світло на жінок і на тлі модерної психології можна зрозуміти оснóву такого погляду.

Всяка велика творчість це зєднання розуму, почувань і уяви, яке бере верх над іншими життєвими справами, відсуваючи на бік усе, що не в'яжеться з цією творчістю, як не важне. Таке наставлення до життя є неприродне для жінки. Її місія це вічність життя. Вона є консерваторкою людського роду і для такої ролі потрібна рівновага розуму і чуття. Для жінки це щось не природне ділити свою душу свої емоції, пірнути в нереальність, коли вона відповідає за життя, за його продовження, за сучасність і майбутність. Її почування, її мрії не можуть відгалужуватись у виключно один напрям коштом свого дому і своїх дітей. Для неї її діти це найбільша творча пра-

ця і в неї вона вкладає усі свої творчі проблиски. Знову найбільші світові генії, чоловіки, забували за дім, за дітей, за господарство і поринали цілковито у свою творчу працю. Чоловік так як той метелик літає квітка від квітки і безжурно схоплює пульсуючі тони життя без задуму про майбутнє. Жінка знову працює як бджола і всю есенцію квіток згромаджує заповідливо до свого улика, для своїх дітей, для свого дому.

Чоловік це теперішність, жінка — вічність. Жінка приводить на світ життя, підтримує його і відповідає за нього. Сам Творець Світу обдарив жінку відмінним духовим устроєм відповідно до того призначення, яке їй дано. Жінку поставлено на сторожі життя і всіх його цінностей. Та рівновага, якою вона обдарована, та заповідливість і відданість свому домові ставить її на становище жрекині, на становище вірного сторожа життя. Загально для людства, для життя, це корисніше ніж відгалужування себе в одну сторону якоїсь творчої діяльності коштом всього іншого. Не можна вважати що відмінна психіка жінки це тільки якась вийнятова випадковість. Вглиблюючися в суть життя,

пізнаємо що та відмінність це далекоюсяглий плян життя самого Творця. Один важний закон життя це постійна боротьба за існування. Не може бути двох думок про те, що жінці призначено бути тим консервуючим чинником збереження життя. А це найбільша геніяльність.

З другого боку, воно неможливе щоб певна здібність, певна геніяльність у якійсь галузі не була природною жінкам. На погляд визначних психологів певна геніяльність може бути живою у жінці і вибухає на верх аж в її потімках. Біографії світових геніїв доказують, що їх геніяльність одідишена з материнського боку. Саме той факт, що сини визначних геніїв рідко коли проявляють геніяльність свого батька, хіба що трапляється випадкова талановита м а т и, стверджує погляд, що геніяльність походить з матірнього боку.

Осередком життя все була і буде родина. Жінка з природи наділена рівновагою розуму і чуття конечного для практичного родинного життя. Для людства це велика прикмета і на загал важніша ніж однобічна геніяльність. Сама природа ставить жінку на становище генія над геніями.

Вечір народної пісні і танку

Конкурс народних одягів

Українська народна пісня і український народний танок це один з найкращих засобів культурної пропаганди української справи.

Мелодійність української пісні і темперамент українського танку полонять чужих глядачів та викличуть у них зацікавлення українським народом.

Кошиць і його хор після першої війни промостили дорогу українській пропаганді у всіх державах Західної Європи й Америки. Друга війна викинула поза межі батьківщини знову велику кількість наших мистців та мистецьких груп, які без сумніву переймуть місію колишнього хору Кошиця. В Америці перебуває вже тепер капеля бандуристів, яка під проводом Китастого доходить до вершин мистецьких успіхів, і як перше в Європі так тепер і тут викликає загально захоплення.

Попри такі аси як давніше Кошиць, тепер Китастих вирізняють з українського середовища щораз нові групи і гуртки співочі і танкові, які своїми виступами несуть пропаганду українства серед чужих і своїх. Їх успіхами радіє все українське населення Америки та радо виповняє салі Народних Домів, щоб послухати і намілуватись українською піснею і танком.

Для успішної передачі і сприймання цих вражень одяг є дуже важним чинником, щоб досягти повністю справжній ефект. Організатори хорів і танкових груп добре про це знають і прикладають до цього вагу, щоб їхні гуртки виступали в якнайкращих оформле-

них строях. Це для них одно з дуже трудних проблем і вимагає великої уваги та праці. В багатьох випадках наші співочі і танкові гуртки з погляду виконання поодиноких точок доходять до вершин мистецтва, але вигляд їхніх груп вимагає ще деякої уваги, щоб не було дисгармонії у стильовості одягів. Це вимагає окремої уваги та сполуляризуюванню знання українського народного одягу в приміненні до естради та до зовнішнього ефекту групових виступів.

Для переведення цього завдання в життя — С.У.А., при співпраці кооперативи Базар, як фахової установи, бажає започаткувати працю над поліпшенням оформлення народних одягів, головню жіночих, і тому організує показовий вечір народної пісні й танку, получений з конкурсом і нагородженням за найкраще оформлення гуртових та індивідуальних строїв.

Цим С.У.А. запрошує українських жінок у Філадельфії, всі місцеві і дооколичні гуртки, співочі і танкові, а також солістів, взяти участь у цим вечорі із своїми точками. Вечір цей передбачується на половину лютого, 1950. Програма буде складена окремим комітетом після зголошень учасників у вечорі і конкурсі.

С.У.А. сподівається, що для ініціатива буде прийнята радо заінтересованими гуртами, і просить зголошуватись на адресу: 866, 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Не забувайте про фонд видання творів Лесі Українки англійською мовою, що мають появитися книжкою в 1950 році.

ЩЕ 12,000 УКРАЇНЦІВ МОЖЕ ПРИЙХАТИ ДО АМЕРИКИ

До цього часу Зл. Укр. Ам. Допомоговий Комітет спроводив уже кругло 15,000 українських емігрантів з Європи в Америку. 800 українських родин в Німеччині й Австрії переходять уже виїздові формальності, щобто, рахуючи пересічно по 3 особи на родину, це кругло дальших 2,500 осіб. Однак крім них ЗУАДК має можливість одержати затвердження ашурансів на дальших 3,000 родин, щобто, разом із тими які вже є на списках переселенської акції ЗУАДК, в найближчих місяцях могло б прийхати в Америку дальших 12,000 українців. Коли зважити що досі взагалі на всі Комітети й поза ними прийхало в Америку яких 25,000 українських скитальців (з того 60% лише на сам ЗУАДК), то приїзд дальших 12,000 українців був би величезним успіхом української переселенської акції, страшенне скріпив би український елемент в Америці та став би великим дальшим добродійством для української еміграції в Європі.

Однак є поважна перешкода. А це вичерпування фондів, перш усього на переїзд новоприїзних із порту до місця призначення. Ці кошти транспорту зідають величезні суми, інколи за один транспорт ЗУАДК мусить заплатити кілька тисяч доларів, особливо коли треба купити людям білети до далеких стейтів і міщевостей. Нові ж імігранти і їх спонзори завинили до цього часу кругло \$ 150,000 ЗУАДК-Комітетові за свій переїзд. Тому ЗУАДК був примушений більш ригористично стягати тепер оплати, як робив це досі.

Одночасно ЗУАДК звернувся до всього українського громадянства щоб піддержав далі переселенську акцію, яку він веде безупинно. Найкращою допомогою цій акції є:

щоб українські промади та окремі родини зголошували до ЗУАДК готовість прийняти до себе на короткий час означену кількість скитальських родин, поки вони не знайдуть собі праці й помешкання;

щоб усі спонзори та новоприїзні сплатили свої довги в ЗУАДК;

щоб усі українські установи ставали дійсними членами ЗУАДК (\$ 10 членської вкладки на рік) та всі окремі громадяни спомагаючими членами (\$ 5 на рік);

щоб усі окремі громадяни активно співпрацювали з ЗУАДК-Комітетом у переселенській акції;

щоб на ці Різдвяні Свята усі взяли активну участь в організації Коляди з доходом на переселенську акцію ЗУАДК!

Поможім українкам і українцям в Європі переїхати в Америку!

Усі пожертви посилати негайно на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, Box 1661, Phila. 5, Pa.

ХРОНІКА

Жінки закликають до допомоги скитальцям

В українській пресі Канади появилися статті п. Яндової, присвячені справі українських скитальців. Як знаємо, авторка недавно обїхала всі більші скупчення скитальців в Європі. Вона зясовує своїм землякам, яка пекуча є конечність допомоги. Уряд Канади згодився в 1949 на приїзд 40,000 скитальців і цю квоту повинні українці використати. Переїзд морем оплачує ІРО, отже цього тягару не поносить спонзор. Авторка подає також усі приписи іміграційного уряду в Оттаві, на стягнення скитальців.

Як ми вже писали, п. Павличковська, голова ОУЖ, відвідала українські жіночі організації в Англії. В лондонській „Українській Думці” з 13 листопада появился звіт з розмови редакції з нею про стан еміграції в Німеччині. Досить поважна кількість людей мусить там залишитися. Це є старі і хворі люди і дівчата з нешлюбними дітьми. Це здебільшого жертви воєнного лихоліття, й ними мусить заопікуватись наш загал.

Окрім цих наших діячок, діє на користь скитальців також багато жінок тихо й непомітно. Ось приклад одної з багатьох — немолодої вже новоприбулої. Подаємо уривок з її листа до п. Кисілевської:

„Працюю у кравецькій фабриці тут. Мусіла віддати належність за переїзд — 250 дол., а потім хотіла допомогти найбільш потребуючим. Уже вислала для дитячого садку в Діллінгені 20 фунтів смальцю, а для бурси там же 18 фунтів смальцю. Крім того пакунки своїми дітям та різним знайомим.

Оттак пише вдова по священнику, діяльна членка Союзу Українок у краю, а ОУЖ на скитальщині. Тепер вона живе й працює в Монреалі.

ВІДДІЛ НТШ В КАНАДІ

В Канаді основано окремий Відділ Товариства імені Шевченка з осідком в Торонто. На загальних зборах вибрано таку управу: голова проф. Євген Вертипорох, містоголова проф. д-р Євген Бригидер, секретар д-р Іван Тесля, скарбник інж. Омелян Тарнавський, члени: проф. д-р Ярослав Пастернак, д-р Іван Німчук і дир. Іван Тиктор. До Провірної Комісії увійшли інж. Андрій Палій, д-р Юліян Генік Березовський і інж. Роман Голод. Між членами канадійського Відділу НТШ є також президент університету Кіркконел і проф. Джордж Симпсон.

Коли здаси собі справу що твої заслуги не такі великі як тобі здається, то зразу буде тобі боляче, але це також принесе тобі здорове почуття правдивої оцінки себе самого.

Б. Рассел

Члени Головної Управи Союзу Українок Америки й гості—члени Дорадо-редакційної Колегії СФУЖО. Сидять з ліва: Олена Мураль і Павлина Будзол, містоголови; Олена Ф. Д. Лотоцька, голова; Олена Гординська, містоголова; Марія Бабяк, касієрка; Катря Ярош, рекордова секретарка. Другий ряд з ліва: Марія Насевич і Марія Марусевич, члени Контрольної Комісії, Олена Штогрин, предс. пресової секції; Анна Сивуляк, фінансова секретарка; Тетяна Костиж, член Контрольної Комісії; Марія Головата, предс. стипенд. секції; Іванна Бенцаль, організаторка; Стефанія Вовчок, предс. секції мистецтва. Третій ряд—члени Комітету СФУЖО: Стефанія Пушкар, Іванна Рожанковська, Кекелія Гардецька, Надія Ішук, Ліда Бурачинська

Замало жінок в Об'єднаних Націях

„Деж делегатки?“ — питались гості, поглядаючи на море лисих і підстрижених голов на Четвертій Сесії Генерального Зібрання Об'єднаних Націй у тимчасовій головній квартирі в Лейк Саксес в Нью Йорку.

Чартер Об'єднаних Націй обіцяє у шістьох різних місцях мужчинам і жінкам однакові права та можливості, а все ж на першому Генеральному Зібранні в Лондоні в 1946 році було всього 12 жінок. На теперішньому Зібранні на 700 членів, представників 59 делегацій, є лише 24 жінки, а деякі з них можна рідко коли побачити на засіданнях. Хоч це невеличке число, то майже всі ті делегатки мають якнайкращі кваліфікації, а заслуги їх для комітетів знатні.

Кожна держава має один голос, однак кожна може мати п'ять головних і п'ять заступників делегатів, а дорадників, консултантів і технічних спеціалістів стільки, скільки може вислати.

Лише 4 держави призначили по одній жінці на своїх 5 делегатів, а саме Канада, Чиле, Індія та Злучені Держави.

Канада вислала одну з своїх сенаторок, Керін Рей Вилсон, маму 8 дітей і бабусю 5 внуків. Вона стала працювати для світового миру ще як

була президенткою канадського Товариства Ліги Націй. Була також президенткою Канадської Секції Канадсько-Американського Жіночого Комітету Праці. Цікавилась педігійних і гуманітарних організацій в Оттаві. Сенаторка Вилсон є членкою Сенатського Іміграційного Комітету, й Комітету Праці. Цікавилась передівсім справами європейських скитальців, яких Канада прийняла, у відношенні до свого власного населення, значну кількість.

Із південно-американських держав лише Чиле призначило свою делегатку, Кармен Віалде Сенорет, вдову по чилійським амбасадорі в Лондоні. По смерті свого чоловіка Сенорет була чилійським консулом у Бостоні, де вчилася у Гарвардським університеті, щоб здобути докторат. Пізніше була культурним аташе при чилійській амбасаді у Вашингтоні. Тепер є міністром своєї країни в Голандії, має сина, студента Оксфордського університету. Недавно було заповіджене її одруження з американським артистом.

Індійка пані Пандіт це одинока жінка, призначена постійною передсідницею делегації Генерального Зібрання Об'єднаних Націй. Тепер вона є міністром своєї країни у Злуче-

них Державах, тому не видно її гарного одягу (сарі) і не чути її палких промов на теперішніх засіданнях Генерального Зібрання. Все ж поміж п'ятьма головними делегатками Індії є одна жінка, Сючета Кріпалані. Як колишня професорка каледжу та службовичка суспільної опіки, Кріпалані працювала разом із Магатма Ганді у відділі допомоги. Була теж секретаркою Жіночої Секції Конгресової Партії (найбільша індійська політична партія), є теж членкою домініяльного парламенту та Законодатних Зборів Індії.

Одинока жінка, що як одна з п'ятих головних делегаток Злучених Держав була призначувана на кожне засідання Генерального Засідання, це пані Елінора Д. Розвелт. В 1946 році багато англійців (між ними лише дуже мало з парасолями) чекало на дощі цілими годинами, щоб побачити паню Розвелт, як висідала із своєю авта перед Сентрел Гол. Обожання і пошана, якими пані Розвелт втішається серед промадян інших країн, роблять її цінною представницею. Пані Розвелт була теж невтомною передсідницею Комісії Прав Людини при Генеральнім Зібранні Об'єднаних Націй і терпеливою, витривалою та здібною дискусанткою Комітету Трьох.

Цього року друга жінка, Рут Браєн Роде, також бабуся і демократка, була призначена

заступною членкою делегації Злучених Держав. Як президент Розвелт призначив її міністром Данії, вона була першою жінкою, що одержала колінебудь таку дипломатичну рангу. Пані Роде була дорадницею на конференції у Сан Франсиско підчас підписування Чартеру Об'єднаних Націй. На засіданнях Генерального Зібрання вона є звязковою між делегацією Злучених Держав і неурядовими організаціями, спорідненими з Генеральним Зібранням.

Кожна із скандинавських країн — Норвегія, Данія та Швеція — вислала жінок заступниць делегаток на четверте Генеральне Зібрання.

Пані Азе Ліонас із Осло (Норвегія), призначувана на кожну сесію Генерального Зібрання, є секретаркою Жіночої Асоціації Партії Праці та редакторкою газети. Має одну дочку. Зодягається поважно, що є прикметою всіх норвежських жінок від часу війни. Спокійна, скромна, а товаришки кажуть, що неструджена робітниця.

Активна в жіночих організаціях Боділ Бегтруп, президентка Національної Ради Данських Жінок і урядова цензорка фільмів, була дорадницею данської делегації на засіданнях в Лондоні. Виявилася такою здібною, що її призначили заступницею делегатки на кожному другім засіданні. Пані Бегтруп уперто домагалася

для жінок рівних з мужчинами політичних прав своєю діяльністю в Комісії Об'єднаних Націй у справі правного стану жінок, якого вона була першою передсідницею, та резолюцією, яку підтримувала на Генеральному Зібранні. Минулої осені данський уряд ушанував її знову призначаючи її міністром для Ісландії.

Професорка Карін Кох, міністр постачання у шведському кабінеті, була передсідницею шведської делегації на Генеральному Зібранні під час відкриття Зібрання. Професорка Кох учила політичної економії у Стокгольмському університеті протягом 13 літ і є авторкою багатьох статей і книжок та займала різні державні становища як дорадниця уряду, заки минулого року призвали її повну кабінетну рангу. Жінка визначного стокгольмського адвоката, Гугона Ліндберга, однак професійно все послугується своїм дівочим прізвищем.

Пані Улла Алм Ліндстром, членка партії праці в нижчій палаті шведського риксдагу (парляменту) була заступницею делегатки на всіх зібраннях Генерального Зібрання від часу як її країна в 1947 році стала членом Зібрання. Крім свого відповідального становища в риксдагу, Ліндстром є асистенткою міністра постачання і провадить домашню господарку для свого чоловіка, двох дочок і двох двоюрідних дочок від 4- до 14-літніх.

Бельгія, яка щойно минулого року признала жінкам право голосування, має сенаторку Марію Баерс, як одну з своїх заступниць делегаток.

Панна Марія Вітевен, заступниця делегатки голяндської делегації, є адвокатом, а була вісім літ службовичкою Секретаріату Ліги Націй у Женеві. В 1947 році панна Вітевен була призначена на дорадницю голяндської делегації на Генеральне Зібрання. Була першою жінкою, яка була колінебудь на дипломатичній службі Голяндії.

Пані Роде, бувша посолка в Данії, тепер в Об'єднаних Націях

Одинока представниця Великої Британії, заступниця секретарки, це Варвара Кесл, членка Парляментарної Партії Праці з Блекберн. Під час лютневських налетів на Лондон була вартвою, службовичкою міністерства прохарчування, і членкою столичного водопровідного уряду, що був відповідальний за постачання міста водою.

Амалія де Кастійо Ледон із Мексика, це одинока жінка, вислана на Зібрання центральним американським урядом. Минулої весни відлетіла була до Бейруту (Ливан), щоб бути представницею Мексика на третій сесії Комісії Генерального Зібрання у справах прав жінок.

Ніяка з держав Середнього Сходу не вислала делегатки, за винятком Іраку, що признав дві споміж своїх визначних жінок на постійні дипломатичні становища у тій країні, та щоб служили як дорадниця своєї делегації при Генеральному Зібранні. Бедія Афан це пресова аташе при іракській амбасаді у Вашингтоні, а Серія Ал Ходжа, абсолютка американського університету в Бейруті, є асистенткою культурного аташе при іракському консулаті в Нью Йорку.

Нова держава Ізраел, яка дає жінкам рівне право голосування і має жінку міністром

у кабінеті, післала молоду жінку як дорадницю своєї делегації. Панна Естера Герліц із Тел Авіву, має щойно 27 років, а є вже начальницею відділу Злучених Держав при Ізраельському міністерстві закордонних справ. Як їй було 6 років, її батьки перенеслися з Німеччини до Палестини. Вчилася в Єрусалимі та покінчила дипломатичну школу, що її Жидівська Агенція осунувала для підготування держави. Під час війни Герліц була старшиною у британській армії, пізніше в ізраельському війську.

Урядова ліста делегатів Четвертого Генерального Зібрання крім чотирьох делегаток і 9-ть заступниць подає ще такі дорадниця, консультантки та технічні експертки: Австра-

лія 2, Китай 1, Франція 2, Ірак 2, Голяндія 2, Філіпіни 1, Польща 1.

Советський Союз, що все так апопадливо закидає „капіталістичним країнам“, що нерівно трактують жінок і обридливо вихвалює „повну рівноправність жінок у СРСР“, ще ніколи досі не признав жінки як членку своєї делегації на Генеральне Зібрання.

Жінки, політичні провідниця, висловлюють сподівання, що 24 жіночих голосів серед більше як 700 мужчин на четвертій Сесії Генерального Зібрання будуть чутні і докажуть, що спеціальні таланти мужчин та жінок є потрібні на делегаціях Генерального Зібрання, щоб розв'язати світові проблеми та вдержати справедливий і тривкий мир.

Український Конгресовий Комітет Америки

ДО УКРАЇНЦІВ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

Українці й українки!

Неправда і неволя скували українські землі під комуністичною диктатурою. Проте, український народ не покинув боротьбу за своє існування і національно-державне визволення. Всі його жертви життя та крові відбуваються у понурому мовчанні, бо під червоною тиранією „на всіх язиках все мовчить“. Закріпощений український народ не має змоги висловити вільно ні своєї волі ні своїх бажань. У такому стані політичних обставин на рідних землях одиноким правдивим речником життєвих і політичних потреб та змагань українського народу є кровно з ним зв'язана українська імміграція. Вона хоч і розсипана по всіх континентах, свідома своїх обов'язків перед власним народом та своєї місії у світі.

Американські українці мають за собою уже глибоко вкорінену традицію допомоги українським визвольним змаганням. Працю для визво-

лення України вони все вважали самозрозумілим обов'язком і тому їм не важко було в найгірших для українського народу часах бути речником його життєвих і політичних вимог, які впливають з Божих і природних законів справедливості.

Для такої цілі американські українці створили ще перед 10 роками Український Конгресовий Комітет Америки. На четвертому з черги Конгресі Американських Українців, у дні 5 і 6 листопада, 1949, у Вашингтоні Д. К., прийнято однодушно постанови, що дають широкую підставу для реальної політичної праці нововибраному Українському Конгресовому Комітетові. До нього увійшли і численні представники нової імміграції, що брала вже участь у цьому Конгресі.

Четвертий Конгрес був подією, якій присвятили увагу не тільки українці, але й впливові та відповідальні американські чинники, що згадували у своїх привітах чи доповідях про уявлений московською комуністичною диктатурою український народ. Цей Конгрес знайшов відгомін в американській та світовій пресі. Якби там хто із наших ворогів до нього і не ставився, він дав українцям великий моральний та політичний капітал, що рівнозначне з його успіхом.

Український Конгресовий Комітет приступив до нової праці. Він свідомий ваги доручених йому завдань та відповідальності за них, свідомий також труднощів і перепон при виконванні. Але він не сам, бо за ним зорганізовані лавами буде стояти і співдіяти та українська спільнота, яка на нього ті відповідальні завдання наложива. Український Конгресовий Комітет Америки на першому плані своїх завдань має підтримку українських визвольних змагань і боротьбу за право українського народу до вільного, незалежного, державного життя. Мобілізація духових сил американських українців для здійснення тих завдань, поширення та помноження чу-

Привітання почесної гості п. Олени Кисілевської

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА

Річні збори 42 від. СУА

Дня 4 грудня відбулись річні збори товариства „Дочки України” 42 від. СУА у Філадельфії.

Збори відбуваються першого тижня в місяці. Предсідателька відкрила збори молитвою. Потім секретарка перечитала протокол з минулих зборів, який прийнято. Далі як на кожних зборах прочитано „Вісті з Централі” з Нашого Життя.

Предсідниця пояснює цілі зборів і важних точок, які треба уважно розібрати. Як на кожних зборах саля заповнена, бо наші Союзянки цікавляться народними справами. В 1949 році були у нашій відділі дві доповіді. Голова СУА п. Олена Лотоцька виголосила реферат який був дуже інтересний для нас, а п. Людмила Івченко мала реферат з історії українських князів, як вони боролись за Україну.

У нас місячна вкладка тільки 10 ц. проте ми всеж ідемо вперед. Товариство улажує підприємства, як баль, Свят Вечір і спільне свячене. З черги предсідателька викликає до звітів.

Доглядачки хворих здали звіт про відвідини хворих членкинь.

Від Окружної Ради Представниці здали звіти. Делегатка п. Павлина Панамаренко здала звіт з Конгресу у Вашингтоні, дуже цікавий. Кожна членка відчула потребу труду, бо є тепер важна хвилина для української мами, і хоч у своїй хаті доволі праці, але усе треба залишити щоб нашому народові допомогти видістатися зпід ворожого ярма. При кінці зборів предсідателька покликкала контрольну комісію до звіту про діловодство урядничок.

Уряднички подякували за довіря і співпрацю.

На 1950 рік вибраний уряд:

Предсідателька Павлина Панамаренко, заступниця Марія Григорєць, рекорд. секретарка Олена Шефт, фінансова Марія Бендзяк, кореспонденційна Олена Волянська, касієрка Олена Журибіда, заступниця Анна

сторичної ролі та відповідальності.

За Український Конгресовий Комітет Америки

Голова: Лев Бачинський; заступники голови: Дмитро Галичин, Др. Лонгин Цегельський, М. Дуткевич, Олена Лотоцька, Михайло Ветухів.

Касієр: Йосиф Лисогір; секретарка: Єва Піддубчишин.

Політична Комісія:

Екзекутивний директор: Степан Ярема; члени: Гнат Білинський, др. Микола Чубатий, Кирило Дацько, др. Олександр Грановський, Богдан Катамай, др. Роман Криштальський, Денис Квітковський, др. Лука Мишуга, Василь Мудрий, Др. Роман Смаль-Стоцький, Августин Штефан.

жововних видань і публікацій про Україну та її змагання до волі, звязки з офіційними і політичними чинниками Америки, є тільки маленькою частиною тих засобів, якими УККомітет Америки буде працювати до своєї головної цілі. Тому то він закликає всіх чесних свідомих українців в Америці, що стоять на платформі вільної, незалежної, соборної демократичної української держави, єднатись біля нього і творити відділи УККомітету по всіх місцевостях, де є українці й українські організації.

У ці найкритичніші для української визвольної справи часи, УККомітет закликає також тих споміж американської української з організованої спільноти, яким дорогий ідеал вільної України, а які з якихнебудь причин є ще поза УККомітетом, вступати в його ряди і працювати дружно для українського національно-державного визволення. Тільки спільними, об'єднаними зусиллями можна створити могутню моральну силу української національної спільноти в Америці та збільшити її силу.

Всіх українців і всі українські установи по цей бік залізної заслони, які розпоряджають правдивими та вірними матеріалами про положення на рідних землях та про мартирологію українського народу і Церкви під московською комуністичною диктатурою, УККомітет гаряче закликає прислати їх до Конгресового Комітету для відповідного їх використання у визвольних цілях.

Московська комуністична диктатура поневолює не тільки український народ, але десятки народів, які прагнуть волі. Ці народи мають в Америці теж своїх речників і з ними УККомітет входить у звязки, щоб разом працювати проти спільного ворога.

Згідно з постановами Конгресу, УККомітет приступить у найближчому часі до організації Українського Національного Фонду, побудованого на відповідній до заробітків і прибутків самоопадкуванні всіх свідомих американських українців. Цей Фонд з національних датків буде служити для заспокоєння потреб українського національного життя на відтинках: політичній, культурній, переселенчій та харативній.

УККомітет вірить, що в цей лютий для українського народу час, він дістане у своїй праці та змаганнях повну моральну та матеріальну підтримку від найширших кол українського громадянства в Америці. Тільки така солідарна і всебічна підтримка може бути запорукою успіху праці УККомітету.

На українських землях лється тепер кров борців і сльози тисячів мучених по тюрмах та депортованих із рідних земель наших братів і сестер. Ця кров і сльози накладають на всіх українців, які втішаються волею, особливі обовязки.

З Божою поміччю всі американські українці виконують ці обовязки в почутті своєї і-

має свій питомий талант, бачити життя з гумористичного боку і те що нам може видаватись дуже серйозним та важним, п. Козак в кількох чертах свого олівця представити у зовсім іншому вигляді.

Дальше ішов ньюйорський фільм, який показував відкриття пам'ятника воєнним героям, що полягли в останній війні. Пам'ятник поставлено за старанням Українського Юніту Америк. Червоного Хреста. При відкритті пам'ятника відбулась величава парада, в якій бачили ми великий здвиг нашого народу і визначних наших провідників та провідниць.

По другім висвітленні Ю. М. Шустакевич говорила про вартість і красу українських вишивок, причім гаряче заохочувала розкуповувати вигравкові тикети, щоб якнайбільше придбати фондів на видання творів нашої поетки. П-ні Гевлак і п-ні Небоженко звивались поміж гостей з вигравковими книжечками, добиваючись „торгу”.

Вкінці, коли вже продаж тикетів добігала останків, п-ні Вокер проголосила тягнення щасливого числа. Покликкала донечку пані Кузь 8-літню Розу до такого важного акту, і коли гості цікаво ожидали кожне свого щастя, мала дівчинка витягнула число з іменем американки пані Керу, яка є знана нашому громадянству як працівниця в Американському Червоному Хресті, і як така що багато разів промовляла в українській радіо-програмі Шустакевичів. І так вишивана скатерть над якою пильно працювала українська жіноча рука, досталась американській пані Кару, яка невимовно владувалась, коли повідомлено їй що вона виграла українську річ. Вона не знала, що для неї закуплено вигравкову книжечку і тому тим більш була владувана з такого милого несподіваного дарунку.

На другу вигравку товариство наше дарувало касетку в гуцульському стилі і тепер мала Роза витягла число з іменем п-ні Чмир, яка на скільки знаю, є членкою 23 відділу СУА. П-ні Чмир це дружина предсідника Українського Народного Дому в Дітрайті. Віримо, що п-ні Чмир рада що виграла таку гарну річ.

Тягнення чисел скінчилось і гості розійшлись по салі оглядати образи п. Козака. Вистава презентувалась добре, бо уложенням малюнків зайнялись п-во Роман і Оля Марази, які є компетентні в такому ділі. Оглядаючи різноманітність творів артиста, ви бачите світ в дуже цікавому дзеркалі. Невеличка картинка „Під Різдво” показує селянина, що сидить на долівці, держить між ногами макіпру з маком та макогін, а над ним його жінка, в якій лиці ви читаєте крикливе „три мені мак”!!! Це таке оригінальне і яскраве! Там знову бачите Лиса Микиту в подібі Сталіна, який диригує під свою батуту підданими йому сателітами. Були теж класичні малюнки, з яких ясніла чистота тіней і багатомовність. Праця шановного артиста не лише нічого до бажання, все в

Мишишин. Контрольорки — Євгенія Задорожна, Марія Пашук, Марія Дем'яник. Доглядачки хворих Катерина Шманда, Параскевія Марич. До Конгресового Комітету Павлина Малиновська, Олена Марків. До Окр. Ради Марія Бендзяк, Марія Пашук. Господиня Софія Панасовська, до помочі Катерина Шманда, Софія Василенко.

По виборах була спільна забава. Членки засіли до стола як одна велика родина.

Дочки України жертвували в 1949 році:

Сиротинець у Філа.	175.00
Дів. Акад. на Факс Чейз	50.00
Пресовий фонд Н. Ж.	148.00
До Централі	45.00
Дім Старців	25.00
Конгресовий Комітет	40.00
Допомоговий Ком.	20.00
Катол. Доп. Комітет	20.00
Народні цілі	241.00
Організаційні видатки	138.95
На вид. тв. Л. Українки	55.00
На школу у Стемфорді	25.00
Сл. Божі за хворі членки	26.00

Разом 1.014.95

Ось скромна праця Дочок України за 1949 рік. Дай Боже, щоб в новім році праця пішла ще краще.

Марія Дем'яник

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Вісті з Т-ва ім. Лесі Українки, Відділ 37 СУА

Цим разом не була ласкава доля для нашого відділу. Дош і сніг перешкодив в успіху Фільмового Вечора, який влаштовано 1. грудня в малій салі Українського (Народного Дому, полученій з вигравкою вишиваної скатерті на дохід видання творів Лесі Українки в англійській мові. Хоч було мало гостей, зате були такі що не боялись ані снігу ні дощу, і прийшли щоб помогти доброму ділу. За це їм усім дяка від нашого відділу.

Того ж вечора висвітлено два фільми, а саме: „Святий Вечір” набраний в Канаді і фільмові зняття з праці Українського Юніту Американського Червоного Хреста в Нью Йорку. Краще з погляду технічного презентувався фільм ньюйорський і було нам приємно бачити українок при благородній праці для нашої прибраної держави.

Вечір відкрила короткою промовою заступниця голови відділу п-ні Вокер, пояснюючи цілі вечора, й переказуючи зміст світлин. Фільм „Святий Вечір” пригадував гостям, як колись давним-давно святковано свята Христового Різдва і як ще й досі українці по фарамах в Канаді задержують свої традиції.

По першім висвітленні п-ні Вокер представила гостям присутнього на салі п. Едварда Козака, який саме дав свої образи на виставку цього вечора, що дуже причинилась до збагачення програми вечора. Шановний артист напевне схопив не один відповідний момент для своєї кисти. Він бо

Його завершено повнотою життя. Товариство наше величчю п. Жозакові за його виставку і вірить, що гості розходились додому вдоволені, проведенням культурно цього вечора. Треба згадати, що фільмовими машинами керувала американка п-ні Мідделтон, яку запитали до такого діла наша голова п-ні Демрей. Просимо читачок слідити за рубрикою фондів на сторінках Нашого Життя, там буде проголошений грошовий вислід, який висилаємо на видання творів Лесі Українки в англійській мові.

Подала ЮМШ

ДІТРОЙТ, МИШ.

З ювілею філії США в Дітройті

Хоча вже кілька тижнів минає з часу як філія США в Дітройті святкувала ювілей 15-ліття і допис уже був про нього все таки ще дещо мусимо і самі про себе заговорити. Допис в Нашому Житті був поданий самою нашою дорогою гостею сенаторкою Кисілевською де вона про наше привітання дуже щиро згадала, однак ми почуваємось до обов'язку сказати дещо і від нас.

Своїм приїздом на наш ювілей справила вона нам дійсну милу несподіванку, а притім і велику честь що могли її у нас вітати. Вона тепер приїхала, як казала в рефераті, радіти тим плодом з України, бо бачить що на здорову землю упало зерно яке вона засівала.

Писала про неї наша преса і американська газета Дітройт Ньюз де було дуже трудно дістати колись чужинцем. Ми цьому дуже раді, тим більше що могли і перед американцями похвалитися що і у нас українок є жінки дипломати. Своєю особою пані Кисілевська зробила велике враження на кореспондентів, ми цим гордимось та просимо щоб Всевишній ще довго при добром здоров'ї заховав її для нас всіх українців.

Після ювілею а саме 1 і 2 листопада відбулись у нас два товариські вечерки з рамені філії США, де були присутні між представницями всіх відділів США та других жіночих організацій Золотий Хрест, Сестрицтво церковне та Апостольства Молитви і голова укр. Доп. Комітету адв. Іван Панчук. Привітав паню Кисілевську як слід і переказав що якраз день перед тим був на залізничній стації де вітала у

права міста і стейтова 100.000-ного скитальця. Був присутній і говернер стейту і всі прихильно ставляться до справи скитальців. Дав велике признание жіноцтву Дітройту за працю у всіх ділянках, беручи під увагу що всяку працю виконали звичайні жінки, не професіоналістки.

Вітаючи сенаторку Кисілевську від українців Дітройту, перечитав грамоту яку пані Кисілевська одержала ще в 1884 р. від „Товариства Руських Жіночин”. Хочби саме це є доказом, які довгі роки праці сен. Кисілевська дала для нашого народу. Ми раді і щасливі що ще можемо вітати у нас той символ українського духа між нами. Побажав їй ще довгих літ життя і на цім закінчив.

Зараз по його промові наступала зміна вечора і тут бандуристи баритон Ольховий та тенор Мінський дали прекрасну програму. Між ними і пані Горн оперова співачка. Акомпанювала панна Дубрівна. Вся програма була присвячена пані Кисілевській. Це була правдива несподіванка для всіх і для самої пані Кисілевської, і всі були незвичайно зворушені. Ми винні їм за це нашу велику подяку.

По тім представниці всіх жіночих організацій, між ними і кілька мужчин, зложили привіти і перекидалися споминами з минулого. Споминали як то гірко приходилося працювати жіноцтву на народній ниві, бо попри боротьбу з нашими ворогами жінка селянка ще мусіла вести спір і з чоловіком котрий забороняв жінці всякого організаційного життя. Пані К. Хомяк назвала її нашим каменярем, що протягом 65 літ праці для народу мусіла ламати не одну крем'яну скелю.

Тут забірає голос сама наша шан. гостя Кисілевська, вітаючи всіх, перш за все дає признание і молодечим відділам США (у нас їх два). Цих власне молодих тут вже роджених просила і закликала шанувати і любити наш народ, нашу Церкву і школу, плекати рідну мову не тільки самим, але ширити її між чужими. Всі народи вертаються до свого рідного і до своєї мови, і ми це повинні зробити, кажучи що наша молодь є славна, котра у всім дорівнює молоді других народів. Потрапили скликати свій конгрес і провадити велику народну працю.

Просить щоб не ділились на частинки, а спільно у згоді працювали. Також закликала щоб жіноцтво як Зол. Хрест, сестрицтва і другі централізувались і вступали у СФУЖО. Ще раз закликала молодь щоб шанували чуже та любили своє, і бажала щоб весь український народ міг обіднатись, і ті зо скитальщини знайшли місце для себе і всі як одна сім'я дочекались святкувати день освободження і незалежності України.

Другий день, вечерок в Народнім Домі майже такий сам, з тією різницею що не було у нас концертної програми. Тут знову ми мали честь попривітати сен. Кисілевську і паню Анну Бичинську з Анн Арбор. Сама малярка і колекторка нашої старовини переказала як 44 року тому постанала в Нью Йорку перша жіноча організація, які теж труднощі були та все те поборолось і нині майже по всіх закутках Америки де є українці, там є і жіноча організація. Це великий поступ і бачимо що хоч є великі труднощі, при добрій волі все можна зробити.

Тут знову пані Кисілевська закликає молодь і жіноцтво до дальшої праці в організаціях і для признання жінці селянці котрій ми є вдячні що зберегла наші святощі і традиції. Вона вірить що нам із серця ніхто не видре того що нам дороге і рідне по предках.

Всі раділи нашим гостям і так в дуже милому настрою і другий вечір добіг до кінця. США і коротенький та дуже Цим скінчився і ювілей філії і короткий та дуже нам дорогий побут сенаторки Кисілевської. Вона спішилась, бо зараз при кінці тижня був Конгрес американських українців у Вашингтоні.

Дітройчанки довго будуть згадувати ювілей філії США і побут пані Кисілевської. Чистого доходу з ювілею було \$ 182.10. З тих дано на місцеву рідну школу як в Дітройті так і Гемтремжу по \$ 75. позісталих \$ 32.10 задержано в касі філії.

Загального прибутку за 15 літ існування філія мала поверх \$ 7,600.00. З того видала на народні культурні та гуманні цілі в Європі \$ 1,759.66, в Америці дотепер \$ 3,693, 31. Ад-

міністраційний фонд 1,762.76. Велика це була сума і велика праця ведена знову тільки жіночою селянкою. Зостаються тільки милі спомини по ювілею, а союзнянки підбадьорені теплими словами нашої дорогої гості пані Кисілевської беруться до дальшої праці на народній ниві. За ювілейні привіти дякуємо щиро пані О. Лотоцькій голові США, О. Штогрин голові пресового ком. Нашого Життя і пані З. Витязь голові жіночої секції Запомогового Ком. в Бельгії котра щойно на днях надіслала привіт.

Марія Сена, пис. філії

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

Новий відділ США

Посилаємо звіт про перших, основних сходин товариства Союз Українок Америки, які відбулися 4 грудня, 1949, в Амстердамі, Н. Й.

Присутніх було 15 осіб. Сходини відкрила п. Іванна Скопляк. Привітала привітних, коротко зясувала цілі і підкреслила konieczність оснувати його серед жінок, заохочуючи, щоб усі жінки без різниці віроісповідання і партійної приналежності вступали в його члени.

Після перечитання статуту, приступлено до зголошення в члени-основательки. Усі присутні зголосили готовість бути членами-основательками.

На внесок п. І. Скопляк на тимчасову голову вибрано п. Оксану Добрянську, яка перебрала дальше ведення сходин. З черги вибрано такий тимчасовий відділ:

Заступниця голови п. Єлисавета Антонович, секретарка п. Марія Бішко, скарбничка п. Анна Михальчинин, культурно-освітній референтка п. Іванна Скопляк, організаційна референтка п. Ірена Левицька.

Передискутовано й ухвалено висоту членської місячної вкладки по 25 центів і добровільне вписове.

Постановлено сходини в неділю 2 рази в місяць після вечірні, й намічено поацію виділу на найближчий час.

Після відмовлення, молитви сходини закінчено.

Оксана Добрянська, голова
Марія Бішко, секр.

Найкращий і найкорисніший дарунок-пам'ятка

НА РІЗДВО І НОВИЙ РІК

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

для рідних і приятелів у доказ пам'яті, для спонзорів
у доказ вдячності

Так даючи вираз своїм особистим почуванням, одночасно ширите правду про Україку, виконуєте важну національну роботу.

Замовляти і передплачувати прохають на адресу:

M. SHLEMKEWYCH

347 Greer Avenue, Elizabeth 2, N. J.

Тудиж прдхають звертатися за всіма поясненнями і з усіма реклямаціями.

Вже розісланий другий випуск-книжка

Третій випуск появиться незабаром

В Різдвяний Вечір — в ніч повну дива
Марія Діва — Дитя повіла.
Поглянь, скрипи нас, Дитятко Боже,
Озолоти нас примінням Волі!

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО,
ЩАСЛИВОГО й УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ**
усім Членкам 42 відділу і усім Сестрам Союзницям

бажає

УРЯД 42 ВІДДІЛУ США

Павлина Панамаренко, голова

Марія Григорєць, заст. голови—Олена Шефт, рек. секр.

Марія Бендзяк, фін. секр.—Ірина Волинська, коресп. секр.

Олена Журибіда, касієрка

Junior League Section

HELEN MURAL, Junior Vice-President UNWLA, Contributing Editor, OUR LIFE

"All I Want For Christmas"

A Letter to Santa Claus

United States
January 7, 1950

Dear Santa,

I have just returned from midnight Mass and I have a peculiar entreaty, Santa. My entreaty is not too late although Christmas is here, for you are accustomed to receiving requests for toys, clothes and other material objects. That isn't what I want for Christmas.

If you will look up my record you will note that I am an American Ukrainian; consequently, my family and I celebrate the birth of Christ on the 7th day of January. Last night there was excitement in our home because we were observing "Svyata Vetcherya," the Holy Supper. Our entire family gathered together. A place at the supper table was set for Grandma even though she was with us only in spirit. It was Grandma who explained and taught mom the traditions of Christmas in Ukraine. For the first time we were without Grandmom's help and guidance but we tried to do everything just the way we always have when she was with us.

We tried not to forget to place anything on the table and even underneath the table. A centerpiece of oat-stalks intermingled with dried flowers and a candle in the middle was placed on the table along with a bit of wheat which symbolizes the god of plenty who feeds and protects the family. Symbolical of the manger and the Bethlehem stable was the hay on the table and the straw underneath the table. We didn't even forget to place garlic underneath the tablecloth to ward off the evil spirits. I must admit, though, that we had to resort to an article written by Mildred Milanowicz several years ago concerning the placement of the traditional loaf of bread, the pot of honey and the "topka" of salt on the table. We learned that these table decorations are reminders of pre-Christian days when pagan Ukrainians worshipped the sun and nature.

The appearance of the first star was dad's cue to begin the Holy Supper by lighting the candle on the table and leading the family in the Lord's Prayer. The rite of the "kutya" followed. Kutya, is wheat-grains and pappy-seeds mixed with honey. First dad offered mom a spoonful with his best wishes to her for the coming year. Then the rest of us received kutya and dad's blessings. We all experienced a pang when dad came to Grandma's place.

I bet that you would have enjoyed the twelve courses that followed. I am certain that you

would have liked the borshcht, sour cabbage pea soup, the "holubchi," jellied fish, "pirohy" or rather "vareniki," (especially the kind filled with prunes), the mushrooms (that's dad's and my favorite dish), the griddle-cakes; the "pampushki," and the fruit. Mom served exactly twelve courses in honor of the Twelve Apostles, and these dishes were prepared without dairy products or meat.

Toward the end of supper I became just a bit restless. I was anxious to go outside with my Cousin Dorothy to clatter spoons in our backyard. Please don't think that Dorothy and I are foolish, Santa. We clattered spoons until we heard a dog bark and now I know that I can expect a suitor from the East!

We were having loads of fun in the yard, but dad and the boys called us into the house to sing Christmas carols. I kept insisting that we sing "Boh Predvichney Narodyvsvya," which means God the Eternal hath been born, because that is the only "kolyada" I know all the way through. By the time I persuaded the family the "kolyadniki" arrived. The carolers were Displaced Persons and after they overwhelmed us with their spiritfult singing, dad offered them a donation for the Displaced People in Europe. Of course, dad didn't forget to serve them refreshments which they accepted with laughs and good wishes.

Christmas Eve came to an end with all of us going to our Ukrainian Church for midnight Mass. The singing of the choir was beautiful. In fact, I noticed a number of strangers in church. They undoubtedly had heard of our Christmas Mass and came to hear and to see for themselves.

On my way home from church I pondered over the evening's festivities and it was then I decided to write to you. Recognizing the richness and the wonder of "Svyata Vetcherya" I knew that I want all of its traditions preserved. What do I want for Christmas, Santa? It is only this: That with the passing away of the Grandmothers, Mothers and Fathers of American Ukrainians the traditions of Christmas as observed in Ukraine for centuries past will not be forgotten in the centuries to come. That we American Ukrainians will never forget to remember and that in our remembrance we pass on to our children these same traditions that were taught to us. That our children's children will sing on Christmas Day, "Boh Predvichney Narodyvsvya."

An American Ukrainian.

PUBLISHING OF "LESSYA UKRAINKA" TO COST \$4,000

The Campaign Is On

On your mark, get set, GO! Which branch will be the first to make a sizeable donation for the printing of the works of Lesya Ukrainka in English? Which branch will give the most? While the Christmas spirit of "giving" is still with us, let's see what we can do to help out in this major project of the League.

The book must be published by November 11, 1950 for that is the way Soyuz Ukrainok is commemorating its 25th Jubilee at its National Convention. The printing, editing, etc. of this work will cost \$4,000. The League has in its treasury for this project at the present time \$1,300. This means that \$2,700 must be raised by August, 1950.

Plan NOW to sponsor an affair for "Lesya Ukrainka." Donate whatever your branch can afford. Whatever you give remember that it is for a book that will long survive; a permanent testament for the UNWLA!

TWO NEW BRANCHES JOIN OUR FAMILY; MANY MORE INTERESTED

Two senior branches, one from Chicago and the other from Millville, N. J., have joined Soyuz Ukrainok to carry out the charitable work of this organization. Groups in Amsterdam, N. Y., Canton, Ohio, and Passaic, N. J., have been corresponding with our President, Helen Lototsky, in search of information as to formation of SUA branches.

Mrs. Lototsky reports that she has been receiving letters of inquiry from such isolated Ukrainian areas as Nashville, Tennessee. This matter was discussed at the Board Meeting and it was decided that a Central Branch be organized for individuals desirous of affiliation with the League in areas where Soyuz Ukrainok branches are not in existence. Membership fee for individuals in this Central Branch is three dollars. However, membership is open in this Central Branch only to women in isolated sections of the U. S. where it is not feasible to establish a new branch.

SUCCESSFUL "CABARET NIGHT," CLEVELAND BRANCH DECLARES

"Cabaret Night" Thanksgiving Eve was such a success that members of Branch 60 in Cleveland have voted to make it an annual affair. The basement of the Ukrainian National Home was transformed into such elegance that the members and guests could hardly believe their

eyes. Gorgeous sketches of girls drawn by Rosemary Kuzda tacked on the walls covered the cracks while crepe paper on the poles and doors and colored light bulbs made for an atmosphere of gaiety and romance. Card tables with tablecloths and centerpieces of fruit and candy completed the scene. The long table artistically arranged with beautiful punch bowl was the canapes of all description and a work of our expert, Meg Husel.

Estelle Gnot, Dorothy Mural, Irene Trembly were the girls who worked so diligently waiting on the tables that our Branch realized a sizeable profit, though our intentions had been only to break even.

Our newest member, Dorothy Wolanski, "wowed" the audience with her version of "I Wanna Get Married." Such Cleveland boys as Andrew Boyko, Tom Szysepko, and Harry Huse! helped us with our "floor show" with a hilarious skit.

The concensus of all was more and bigger Cabaret Nites.

UKRAINIANS HOLD FESTIVAL IN CLEVELAND

At the Ukrainian National Home in Cleveland, Ukrainians assembled their treasured costumes, their musical instruments, and embroidered and carved handwork for public showing. Under the direction of the Ukrainian Dancers' Guild all organizations in Cleveland cooperated to make one of the finest exhibits for the Folk Festival Council of Cleveland. The Headquarters of Soyuz Ukrainok made a sizeable contribution through the Exhibit Chairman, Mrs. Stephanie Wochok.

Guests of all nationalities witnessed beside the treasures of our handicraft, the colorful dancing of our Ukraine performed by the Dancers' Guild. After the dancing, guests were invited to a buffet supper of holubchi, pampushki and tea.

DETROIT BRANCH TOURS JAIL

The past month held much excitement for Branch 61! Mrs. Stecko, active member of Br. 26, invited each Branch of Soyuz Ukrainok in Detroit to send delegates to attend a tour of the County jail. (Mrs. Stecko is a Deputy Sheriff in the Women's Ward). Mary Dorozenko, Sophie Pytroczo, Kathryn Los and Ann Pyndyk represented Branch 61. After a delicious lunch, compliments of Sheriff Andrew C. Baird, members of Soyuz Ukrainok were escorted through various departments of the jail. The tour was very interesting and informative, although at times disheartening.

Ann Pyndyk.

AKRON GIRLS HOLD ANNUAL XMAS PARTY

The Jr. League women of Akron had their annual Christmas Party at the Ukrainian Catholic Church Hall on December 14, 1949. This year's party proved to be by far the best one given by the Jr. League girls. The Christmas decorations and candlelight seemed to bring out the gaiety and spirit of the occasion.

Displaced Persons and other friends were our guests; the DP's had a grand time singing with us Ukrainian Christmas carols and listening to English carols for the first time. We introduced to them American games which we played half and half—half Ukrainian and half American. One of the attractions that amused our friends was the mistletoe. Apparently this was one custom about which they knew nothing. After watching for a while, they joined in the fun.

A surprise added attraction was Michael Pishko, one of our recent arrivals to this country. He played the accordion while some of the group sang and danced.

Alice Tkalec.

PHILADELPHIA REPORTS

The Ukrainian Jr. League, Br. 52, has been quite busy during the fall season! Our Annual Banquet was held in October; once again all the members dined and danced. Gifts were given to the present officers in appreciation of their efforts during the year. Estelle Brendzey was elected "Woman of the Year" and was honored with an orchid and gift. The officers for 1950 were introduced. They are: Lotty Hoptiak, President; Amelia Bochey, Vice-Pres.; Anne Hrib, Recording Secretary; Anne Kean, Corr. Secretary; Mary Hrib, Treasurer; Helen Wol-

sky, Ass't Treas., Marian Krupa and Stella Kirloff, Sunshine Committee.

The club was asked to participate in the doll project of the Philadelphia Federation of Women's Clubs and Allied Organizations. In this project, dolls which are donated to this group will be distributed to little orphan girls on Christmas Day. In order to interest all clubs belonging to the Federation to participate in the doll project, the Federation is awarding prizes for the best dressed doll and also prizes to the organization contributing the greatest number.

We Jr. Leaguers got together and outfitted a twenty-six inch doll in a beautifully embroidered Ukrainian costume as our donation.

A drive was made to collect children's clothing for the St. Basil's Orphanage. Materials have been purchased by our League for children's clothing for youngsters who are expected to arrive from Europe with their mothers.

The annual Christmas party was held with the usual exchange of gifts and pollyannas, the singing of "Mnohaya Lita," and the anticipation of another successful year for Branch 52 of Philadelphia.

Stephanie Wochok.

AKRON SENIOR BRANCH HOLDS SUPPER

The Senior Women's League Branch from Akron held a supper December 11, 1949, which was attended by most of our Jr. Leaguers who cooperated with the older ranch to help make it a success. We have found in the past that our Senior Branch has helped to make many of our functions more successful. We in turn try to work with them. It has nitted us closer together.

Alice Tkalec.

FIFTEEN CENTS PER MEMBER NOW DUE

An assessment of fifteen cents per member per year in each branch is being made for membership in the World Federation of Ukrainian Women. At the Board meeting of UNWL held in December it was suggested that each branch withdraw this assessment from its treasury and make reimbursement by collecting from each member. This will insure the one hundred per cent cooperation of each branch at an early date. Send in your membership dues for the Federation immediately.

WE'VE RENTED A HOUSE

The "Mother and Child Committee of the World Federation of Women's Organization" has rented a house in Philadelphia and our tenants are displaced women and their children. A call has been made for furniture and some donations have already been made. The funds for this project were raised by Mrs. Irene Pawlikowska on her lecture tour last year in the United States for the Mother-Child Fund.

S.U.A. PINS ON SALE

The official pin of Soyuz Ukrainok can be purchased from Headquarters in Philadelphia at two dollars. It is worn much the same way as a sorority or fraternity pin. Every good member of the League should purchase one to display proudly at Ukrainian gatherings.

CULINARY CORNER

Ann Pyndyk

Obtaining strictly Ukrainian recipes is quite a task due to the fact that many of our mothers and friends bake without a recipe and by just looking at the texture of the batter to know it is going to turn out just right. For example, when asking for a recipe, the reply generally comes "menshe-bilshe" this and that! Only mother herself knows what "menshe-bilshe" is after years of know-how through experience.

To help in some small way to fill in a "menshe-bilshe" gap, a recipe for a Christmas delight, torte, follows:

1 cup butter
1 cup sugar
four egg whites
1 cup flour
1 cup walnuts or almonds
1 teaspoonful vanilla

Cream butter and sugar. Add ground nuts. (If almonds are used, blanch before grinding). Mix well and add flour, vanilla and beaten egg whites. Mix lightly and divide into two equal parts. Bake in two shallow eight inch cake pans, 350 degrees for thirty five minutes. Cool. Spread jam between layers. Frost if desired.

Not knowing what you girls would like in the way of Ukrainian recipes, we would welcome suggestions and any favorite recipes which you might like to pass on. Direct any suggestions or recipes to Mrs. Ann Pyndyk, 19255 Norwood Ave., Detroit 34, Mich.

BATURIN

The place was Town Hall in Philadelphia, Pa., the play "Baturin," and the audience entranced. The house lights dimmed, the curtain went up and Ukrainian Americans from Philadelphia and surrounding localities witnessed the official opening of the Ukrainian Theatre in America.

All those present were put into the mood of the evening by the small theater orchestra under the direction of Barnych. Suspense and tragedy filled the auditorium as the woeful story of the helpless town of Baturin unfolded. Tears filled the eyes of many of the older folks as they called to mind almost forgotten memories. Many of the audience no longer felt themselves in the hall. The magic spell of "theater" transported them to the valant days of their forefathers. They were back in the days when the czar was obeyed and Hetman worshipped.

The action of the play was enhanced by superb acting by a large and able cast.

The scenery, because of its simplicity, convinced the stark state of desperate despair that hovered over the doomed city.

All the arts at which "nashi" are so proficient were dove-tailed and interwoven into a shining tapestry of truth and beauty; a tapestry which covered an age old wound with a gentleness and intensity that is "art" in its truest form.

Luba Holowaty.

Editor's address:

Miss Helen Mural
2330 Denison Avenue
Cleveland 9, Ohio

ПОПРАВКИ

У звіті про ювілей Філії СУА в Діпройті зайшли деякі помилки, які стараємося спростувати.

В концертній програмі виступала пані С. Цимбаліста-в соло-співі, при пані її доня пані Галя Мичел котра не раз для нас не відказала своїх услуг і таланту. Святий Вечір в Україні зладила сама і перепроводила панна Анастасія Королишин, не п. Шустакевич як було помилково згадано. Пані Шустакевичева проводила жіночими вправами як філія уладила день жінки.

Вистави в Міжнародному Інституті започаткувала і через 17 літ провадила пані Анна Стецько і Козаченко. Пропущено ще дві писарки рекордів Філії, а саме А. Генік, котра не була цілий рік і пані А. Г. Біловус котра була від 1946-9 року.

Марія Сена, пис. філії

Квестіонар СУА на 1950 рік

Імя товариства число відділу
Місцевість
Імя голови
Адреса
Імя секретарки
Адреса
Імя касієрки
Адреса
Число членок Місячна вкладка
"Наше Життя" для відділу посилати на адресу

(тут подати імя голови чи секретарки)

Скільки членок передплачує Наше Життя

МІСЯЧНІ ЗБОРИ

Коли відбуваються (тут подати день і годину)

Де відбуваються (тут подати місце—адресу салі чи дому)

Писати виразно, особливо адреси, подаючи поштову зону

